

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 123
van **ADELIN BLANCQUAERT**
datum: 7 januari 2021

aan **BART SOMERS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
BESTUURSZAKEN, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN

Seksuele intimidatie - Aanpak

Seksuele intimidatie is een welbekend fenomeen. Het begrip 'seksuele intimidatie' is heel breed en gaat van intimiderende gebaren tot ongewenste aanrakingen. Het kan overal voorkomen, zowel op een openbare plaats als op de werkvloer.

Naast aangifte is het ook belangrijk om de problematiek in kaart te brengen. Plan International is gestart met het digitale platform Safercities. Op dat digitale platform kunnen slachtoffers aangeven op welke openbare plaats in hun stad ze zich ongemakkelijk, bang, onveilig of niet gelukkig voelen. Dat is een goed initiatief, en we hopen dan ook dat die digitale tool zich verder ontwikkelt en uitbreidt naar andere steden.

Het is zeer belangrijk om deze hotspots in kaart te brengen. Zo kan er worden ingezet op situationele criminaliteitspreventie. Daarbij zouden bepaalde plaatsen veiliger gemaakt kunnen worden door veranderingen in de omgeving en door de sociale controle op die plaatsen te vergroten. Dat kan door bijvoorbeeld het plaatsen van SOS-palen of camera's. De stad Antwerpen heeft in het verleden ook al campagnes gevoerd rond deze problematiek. Die kan effectief aangepakt worden door het voeren van een gecoördineerd beleid.

1. Welke initiatieven neemt de minister om dergelijke hotspots in kaart te brengen? Hoe zal dat meegenomen worden in toekomstig beleid?
2. Gaat de minister de lokale overheden stimuleren om te investeren in situationele criminaliteitspreventie?
3. Welke initiatieven neemt de minister om te zorgen voor preventie en sensibilisering?
4. Erkent de minister dat deze problematiek aangepakt dient te worden?
5. Zullen er campagnes opgezet worden om de problematiek aan te kaarten?
6. Zal de minister initiatieven nemen om een meldpunt voor seksuele intimidatie op te richten? Zo niet, waarom niet?
7. Welke andere initiatieven neemt de minister om die problematiek aan te pakken?

BART SOMERS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, BESTUURSZAKEN, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 123 van 7 januari 2021

van **ADELINE BLANCQUAERT**

1. Er bestaan al heel wat initiatieven rond straatintimidatie in het algemeen en meer specifiek rond seksuele intimidatie in de openbare ruimte. Hotspots in kaart brengen is daar een van maar er is nood aan een bredere en meer genuanceerde aanpak. Het is belangrijk eveneens in te zetten op een brede genderstrategie.

Ik geef als voorbeeld een initiatief dat uitging van de stad Mechelen. Er werd een actieplan tegen seksuele intimidatie ('10 puntenactieplan voor gendergelijkheid en tegen seksuele intimidatie op straat') opgesteld waarbij heel wat partners en diensten de handen in elkaar sloegen. In de stad kwam er een nultolerantie voor seksuele intimidatie. Er werd een verkennend onderzoeksproject georganiseerd waarbij de thematiek uitgebreid en grondig werd onderzocht. De stad organiseerde een grootschalige sensibiliseringscampagne onder de noemer 'Seksuele intimidatie stopt hier'. Er werd een traject uitgewerkt voor de scholen, binnen het jeugdwerk werd er aan specifieke preventie gedaan, het Family Justice Center Mechelen organiseerde weerbaarheidstrainingen, de stad werkt samen aan de Vrouwendag met Furia op 11 november. Dit soort goede en brede samenwerking op lokaal niveau moet centraal staan om tot een robuust beleid te komen.

Er bestaan ook goede initiatieven die beleidsmakers toelaten van elkaar te leren. Naast een aantal informatieve websites, werden er ook gidsen en tools ontwikkeld waarmee lokale besturen aan de slag kunnen gaan; zoals de gids Gendergelijkheid in de publieke ruimte van de FOD Binnenlandse Zaken (https://www.besafe.be/sites/default/files/2020-06/gender_nl_0.pdf).

Als minister van Gelijke Kansen engageer ik mij om de problematiek in kaart te brengen. Zo geeft het gendersyntheserapport dat in februari gepubliceerd wordt, een algemeen zicht op het veiligheidsgevoel bij mannen en vrouwen in Vlaanderen. Cijfers op lokaal niveau zijn terug te vinden in de gemeente- en stadsmonitor die eveneens inzoomt op de veiligheidsbeleving van burgers. We houden dus de vinger aan de pols.

Daarnaast werk ik ook samen met collega-ministers aan een aantal beleidsinitiatieven om deze problematiek aan te pakken. Zo ondersteun ik mee de initiatieven die werden vastgelegd in het Nationaal Actieplan Gendergerelateerd Geweld (NAP). Met name ondersteun ik projecten of initiatieven die inzetten op het doorbreken van schadelijk denken en handelen als gevolg van een stereotiep beeld over genderrollen en de preventie van geweld, bij voorkeur bij jongeren. In het kader van het Actieplan tegen Seksueel Geweld van collega Demir zet ik mee de schouders onder campagnes en het bekendmaken en afstemmen van hulplijnen.

Ook het gendermiddenveld speelt hierin haar rol. Zo zal de Nederlandstalige Vrouwenraad in het komende jaar haar website www.ikzwijgnietmeer.be herlanceren en uitbreiden, onder meer met getuigenissen over seksisme in de openbare ruimte.

2. Als minister voor Gelijke Kansen informeer en sensibiliseer ik de lokale besturen over onder meer dit thema via een lerend netwerk voor gelijkekansenambtenaren van de

centrumsteden, en een digitale nieuwsbrief over het lokale gelijkekansenbeleid (<https://lokaalbestuur.vlaanderen.be/nieuwsbrief-lokaal-gelijkekansenbeleid>).

In het lerend netwerk werd de eerder vermelde campagne van Mechelen "Seksuele intimidatie stopt hier" toegelicht ter inspiratie van andere centrumsteden. In de nieuwsbrief lokaal gelijkekansenbeleid van 7 september 2020 werd verwezen naar de voornoemde gids "Gendergelijkheid in de publieke ruimte", die zich specifiek tot de lokale autoriteiten richt (<https://www.besafe.be/nl/nieuws/gendergelijkheid-in-de-publieke-ruimte-een-gids-ter-attentie-van-lokale-autoriteiten>). Deze gids biedt heel wat concrete voorbeelden van de praktijk van situationele criminaliteitspreventie, met de nadruk op technische en sociale maatregelen.

3. Ik verwijst hier opnieuw naar de brede genderstrategie die ik toelicht in deelvraag 1.
4. Seksuele intimidatie is inderdaad een probleem. Het is één verschijningsvorm van gendergerelateerd geweld, een fenomeen waar de Vlaamse Regering schouder aan schouder strijd tegen voert.

Voedingsbodem van dit soort geweld zijn stereotypen en gendermechanismen. Daarom is mijn beleid erop gericht die te doorbreken. De Vlaamse Regering werkt multidisciplinair en over de beleidsniveaus heen aan preventie, bescherming en vervolging. Zo werk ik nauw samen met mijn collega's van Welzijn en Justitie, o.m. voor de deelname aan een Europese survey over gendergerelateerd geweld. De samenwerking met de bevoegde vakministers krijgt vorm binnen het NAP en het Vlaams Actieplan tegen Seksueel Geweld.

Wat de preventie van gendergerelateerd geweld betreft, durf ik de problematiek ook breder opentrekken. Daarom zal ik samen met de minister van Jeugd en Media werken rond het thema van kritisch denken en online etiquette bij jongeren en ook hoe men binnen het jeugdwerk kan omgaan met discriminatoire uitspraken en handelingen. Men leren weerbaar en geweldloos om te gaan met discussies over – onder meer – gender, speelt hierbij een belangrijke rol.

5. Zie deelvraag 1.
6. De mogelijkheid tot melden van seksuele intimidatie bestaat al. Wie slachtoffer is van seksuele intimidatie kan terecht bij het Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen, bij de politie, enzovoort. Er zijn ook professionele hulplijnen beschikbaar, zoals 1712 (voor vragen over geweld, misbruik en kindermishandeling) of Tele-Onthaal. Jongeren kunnen terecht bij Jongerenadviescentra (JAC).

Ik ben geen voorstander van extra meldpunten en hulplijnen. Het is belangrijker te zorgen voor de voortzetting en de zichtbaarheid van toegankelijke meldpunten en websites over geweld, met een nauwkeurige registratie.

7. Zie deelvraag 1.